

Social-Demokraten 9. november 1903

Socialdemokratiet og offentlige fester

Vi finner ikke, at det er nogen stor sag, om vore partifæller deltager i den officielle selskabelighed eller ei, men vi mener, at de er paa den rette side ved at holde sig borte. Kun et par grunde herfor skal vi i dag nævne. Vaare partifæller agter at foreslaa nedsættelse af udgifterne til det kongelige hus, idet de mener at denne konto kan taale en betragtelig reduktion, men ogsaa fordi de finder den gennem husholdningspengene skabte repræsentation i dens nuværende skikkelse lidet tiltalende. Som konsekvente mænd har de da ikke kunnet deltage i slotsballet.

Men vad der vel formentlig har været det afgjørende for vore partifæller er, at de ikke har villet gaa paa bal samtidig som tusender af arbejdere lider nød; de vil ha præciseret, at det er uforsvarligt i en tid som denne at danse tusenvis af kroner bort, kroner som betales i første række av det tungt trældende folk.

I den tilsidesættelse, som i almindelighed er overgaaet den socialdemokratiske presse har vi havt et kraftigt rygstød i agitationen. Det er en kraft for oppositionen i at blive tilsidesat af magthaverne, som vi helst vilde like at beholde.

Spørsmålet angaaende repræsentationen ved officielle anledninger har været noget uklart inden vort parti helt til nu. Mens vor fraktion paa tinget altsaa har gjort det til regel ikke at deltage i den offentlige selskabelighed eller nogen kongehyldest, saa gik to af vaare formandskabsmedlemmer med i hyldningstoget for kongen ved Stortingets aabning. Dette vakte ikke engang opsigt. Dette kommer af, at spørsmålet ikke engang har været gjort til partisag. Enhver partifælle i offentlig stiling har handlet efter eget skøn. Resultatet af diskussionen vil nu rimeligvis føre til, at partiet fastslaar en fast taktik med hensyn til denne sag for fremtiden.

[Usignert – redaksjonell?] 1903-11-09/260